

κατοίκων τῶν δύο ἐνοριῶν τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ὁποίαν πολλοὶ τραυματίζονται ἐκατέρωθεν. Οἱ δὲ νικηταί, λαμβάνοντες ἐν θριάμβῳ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου, θέτουσιν αὐτὴν ἐπὶ μακρᾶς δοκοῦ, ἔχοντες ἀκλόνητον τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλει διαφυλάξει τὴν ἐνορίαν τῶν ἀπὸ παντὸς ἀνιάρου συμβάματος.

Ἐφημέριός τις, θελήσας νὰ καταργήσῃ τὴν ἀσεβῆ ταύτην τελετὴν, παρήγγειλε τὸν ἀγαματοποιὸν νὰ μὴ ἐτοιμάσῃ τὴν νέαν κεφαλὴν κατὰ τὴν προσεχῆ ἑορτὴν, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι, ἐάν τὸ ἔτος ἐκεῖνο παρήρχετο χωρὶς νὰ χυθῆ τὸ αἷμα τοῦ Ἀποστόλου, ἤθελε παύσῃ ἡ γελοία ἐκείνη συνήθεια· ἀλλὰ, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, εἰδοποιήθη τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς ὅτι ἡ λιτανεία ἔμελλε νὰ τελεσθῆ καὶ ὅτι εἶχον ἐνδύσει μὲ τὰ ἄμφια τοῦ Ἁγίου Πέτρου τὸ ἄγαλμα τῆς Θεοτόκου, ἔχον πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὸ τοῦ Ἀποστόλου, ἂν καὶ στερούμενον γενειάδος. Καὶ ἡ μὲν λιτανεία ἐγένετο κατὰ τὴν τάξιν, κατὰ δυστυχίαν ὁμῶς τῶν Κορογκονίων, ὁ θηλυκὸς Ἀπόστολος εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν φέρων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ὤμων. Ἐκτοτε τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἐπωνομάσθη, ἡ *Παραγία τῶν Θανμάτων*.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῶ γεραρώτεραι· αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.

Αἱ τρίχες, ἦν σιγᾶς, εἰσὶ φρένες· ἦν δὲ λαλήσεις,
ὡς αἱ τῆς ἧθης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

Εἰ τὸ τρέφειν πῶγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπῶγων εὐστοχός ἐστι Πλάτων.

Ἔσθεςε τὸν λύχνον μῶρος, φυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας : οὐκέτι μὲ ἐλέπετε.